

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် လူထု၏အခန်းကဏ္ဍ အပိုင်း(၄၈)
တိုင်းရင်းသား အခွင့်အရေး နှင့် နအဖ ၏ နာဂစ် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (၁)

သတ်မှတ်ထားတဲ့ အတိုင်း ၂၀၁၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရေး အတွက် နအဖက အကြီးအကျယ်ပြင်ဆင်နေတဲ့ အချိန်မှာ နိုင်ငံရေးအင်အားစုတွေ၊ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ အစည်းတွေ၊ ငွေကြေးထောက်ပံ့တဲ့ အဖွဲ့ အစည်းတွေ၊ နိုင်ငံရေး အခြေခံရှိတဲ့ လူထုတွေ အကြားထဲမှာ ဒီ ရွေးကောက်ပွဲကို ဘယ်လို သဘောထားသင့်တယ် ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငြင်းခုံဆွေးနွေးမှုတွေ သဲသန်ပြင်းထန်နေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ်ရဲ့ ပြတ်သားတဲ့ ရပ်တည်ချက် နဲ့ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပက လူထု အဖွဲ့ အစည်းတွေရဲ့ ဝေဘန် ကန့် ကွက်မှုတွေကြောင့် ကုလသမဂ္ဂ အထူးကိုယ်စားလှယ်ကြီး ဂမ်ဘာရီ ကိုယ်တိုင် လေသံနည်းနည်းပြောင်း လာတယ် လို့ ကြားရပါတယ်။ စက်တင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့ တုံးက သူ့ အနေနဲ့ ၂၀၁၀ ခုနှစ်ရွေးကောက်ပွဲကို ထောက်ခံ ခြင်း မပြုကြောင်း ပြောဆိုခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။ စက်တင်ဘာ ၂၇ ရက်နေ့ မှာတော့ စင်ကာပူ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျော့ရိုး က ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲဟာ နိုင်ငံတကာ တရားဝင်မှု မရှိဘူးလို့ ထောက်ပြခဲ့တယ်။

ဒီလို နိုင်ငံတကာက လေသံတွေ အနည်းအကျဉ်းပြောင်းလဲလာစ ပြုလာပြီး ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို အသိအမှတ် မပြုရေး အခြေအနေပေါ်လာတဲ့ တချိန်ထဲမှာ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို အသိအမှတ်ပြုပြီး လှုပ်ရှားသွားဘို့ ပြင်ဆင် မှုတွေလဲ တွေ့ ရပါတယ်။ အဲဒီ အထဲက တရပ်ကို တင်ပြရမယ် ဆိုရင်တော့ နှစ်ပေါင်းဆယ်စုနှစ် အချို့ ကြာတဲ့ အထိ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု တည်ထောင်ရေးအတွက် ဦးတည်ကြိုးပမ်းခဲ့တဲ့ အစဉ်အလာရှိတဲ့ ရှမ်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ဖက်ဒရယ်ဆိုတာ ခွဲထွက်ရေး မဟုတ် စစ်မှန်တဲ့ ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေး ဖြစ်တယ်လို့ လူထုကို ရှင်းပြပြီး ဦးဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့သူတွေ ထဲမှာ တဦးအပါအဝင်ပါ။ ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဦးဆောင်လို့ တိုင်းရင်းသား နိုင်ငံရေး ပါတီ တရပ်တည် ထောင်ပြီး ရွေးကောက်ပွဲဝင်သွားဘို့ ပြင်ဆင်နေကြောင်း သတင်းကြားရတဲ့ အတွက် နှလုံးစိတ်ဝမ်း မချမ်းမြေ့စွာခံစားမိပါတယ်။

ရှစ်လေးလုံး အရေးတော်ပုံကာလ အတွင်းတုံးက တောင်ကြီးပြည်နယ် ဘောလုံးကွင်းကြီးမှာ ပရိသတ် တသိန်းကျော် တက်ရောက်မယ့် လူထုအစည်းအဝေးပွဲကြီးအတွက် ဟောပြောမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ အကြောင်း အရာ တွေကို ကြိုတင် ညှိနှိုင်းကြတာကို ပြန်ပြီး အမှတ်ရမိတယ်။ အဲဒီတုံးက တိုင်းရင်းသား အခွင့်အရေးတွေ ကို လူထု နားလည်အောင်လို့ ဖက်ဒရယ် ကိစ္စ ကို ဟောပြောမယ်လို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အဆိုပြုခဲ့သူကတော့ ဒီခေါင်းဆောင်ကြီးပါ။ ရှမ်းပြည်နယ် မှာ ဖက်ဒရယ် ရေးရာဆရာကြီးအဖြစ် နံမည် အင်မတန်ကြီးတဲ့ တောင်ကြီး ဦးထွန်းမြင့် ကတောင် ဒီ အချိန်ဟာ ဖက်ဒရယ်ကိစ္စတွေ ဟောပြောရ မယ့် အချိန်မဟုတ်၊ ဒီမိုကရေစီ ကို ဇောင်းပေးပြောဆိုရမယ့် ကာလဖြစ်တယ်။ အချိန် မဟုတ်သေးတာကြောင့် ဖက်ဒရယ်ကိစ္စကို မပြောရင် ပိုကောင်းမယ်လို့ ကန့် ကွက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် မရပါဘူး။ မလျှော့တမ်းဆက်ပြီး တောင်းဆိုခဲ့တာကြောင့် အားလုံးက သူ့ ကို လိုက်လျောပြီး ဖက်ဒရယ်ကိစ္စ ဟောပြောခွင့် ပြု ခဲ့ ရတာပါ။ တကယ်ဟောပြောခဲ့တဲ့ အခါမှာ ဖက်ဒရယ် အကြောင်းကို အသေအချာ မသိသေးတဲ့ ထောင်နဲ့ ချီတဲ့ လူထုတွေက **လာပြန်ပြီလားကွ ခွဲထွက်ရေး**လို့ ရေရွတ်မြည်တမ်းပြီး ထပြန်သွားခဲ့ကြတဲ့ ရှုခင်းကို မမေ့သေးပါဘူး။ ဘယ်လိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ် စစ်မှန်တဲ့ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေး ဖြစ်တဲ့ ဖက်ဒရယ်အပေါ်မှာ စွဲမြဲတဲ့ ဒီ ရှမ်းခေါင်းဆောင် ကြီးကို လေးစားရင်းစွဲ မပျက်ခဲ့ပါဘူး။

ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေး အတွက် မဆုတ်မနစ် ကြိုးစားစွမ်းဆောင်သွားခဲ့တဲ့ လေးစား ဘွယ်ကောင်း တဲ့ ရှမ်းခေါင်းဆောင် နောက်ထပ် တဦးကတော့ ညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီး စင်ရွှေသိုက်ရဲ့ သား ကွယ်လွန်သူ ဒေါက်တာ ကျောက်ဇန်းယောင်ဝေ ပါ။ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတွေရဲ့ တန်းတူရေး နဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့် အပေါ် အခြေခံတဲ့

ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု မတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့တာကြောင့် ကနေ့ ပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ တိုင်းရင်းသား တကယ့် အများစုကြီးရဲ့ ဘဝဟာ တိရိစ္ဆာန် သာသာ အဆင့်ကို ကျရောက်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ကျောက်ဖန်းယောင်ဝေ က အစည်းအဝေးကြီးတခုမှာ ဆို နှင့်ကြေကွဲစွာ ရင်ဖွင့်သွားခဲ့တာကို အမှတ်ရနေဆဲပါ။

ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုဆိုတာဘာလဲ လို့ ကျောက်ဖန်းယောင်ဝေက သာမန်လူတွေ နားလည်အောင် ရိုးရိုးကလေး ဥပမာပေးခဲ့တယ်။ သူက ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကို ရွာကလေးတရွာသဘာဝ တင်စားရှင်းပြသွားခဲ့တယ်။ အဲဒီ ရွာထဲ မှာ အိမ်ကြီးကြီးတွေရှိသလို၊ အိမ်လတ်လတ်၊ ငယ်ငယ်ကလေးတွေလည်း ရှိကြမယ်။ သူ့ခြံဝင်း တွေနဲ့ သူ့နေကြမယ်။ ကြီးတဲ့ ခြံဝင်းလဲ ရှိမယ်။ ငယ်တဲ့ ခြံဝင်းလဲ ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကြီးတဲ့ခြံဝင်းမှာ နေတဲ့ သူလဲ ကြီးတဲ့ အလျှောက်၊ ငယ်တဲ့ ခြံဝင်းမှာနေတဲ့ သူလဲ ငယ်တဲ့ အလျှောက်၊ သူ့ အတိုင်းအတာကလေးနဲ့ သူ့ သူ့ ဝင်းသူ့ ခြံကလေးထဲမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ သီးပင်စားပင် ကလေးတွေ စိုက်မလား၊ စိုက်ခွင့် ရှိမယ်။ ဝက်ကလေး၊ ကြက် ကလေးမွေးမလား၊ မွေးခွင့်ရှိမယ်။ သူ့ အိမ်တွင်းအလိုက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ လုပ်ငန်းကလေးတွေ လုပ်မလား လုပ်ခွင့် ရှိမယ်။ တအိမ်နဲ့ တအိမ်၊ တခြံနဲ့ တခြံ အပြန်အလှန်လေးစားပြီး ငြိမ်းချမ်းညီညွတ်စွာ သည်ရွာကလေးထဲမှာ အတူတကွ စုပေါင်းနေကြမယ်။ အဲဒါဟာ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ပါဘဲတဲ့။

ကျောက်ဖန်းယောင်ဝေဟာ သူ့မြော်မှန်းတဲ့ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကြီး ပေါ်ပေါက်လာတာကို မတွေ့ လိုက်ရဘဲနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရပါပြီ။ ဒါပေမယ့် သူ့ အတွေး၊ သူ့ အယူအဆ၊ သူ့ မြော်မှန်းချက်တွေကို ဆက်လက်ဆုပ်ကိုင်တိုက် ပွဲဝင်နေကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ လူငယ်တွေ ပြည်ထောင်စု တရမ်းမှာ အမြောက်အများရှိနေဆဲပါဘဲ။ နအဖရဲ့ ၂၀၀၈ ခုနှစ် နာဂစ်ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ အုတ်မြစ်ချထားတာဟာ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု အတင်းကြပ်ဆုံး ဖော်ဆောင်ထားတဲ့ တပြည်ထောင်စနစ် အတိအကျ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို သိသိ ကြီးနဲ့ ဒီ စနစ်ထဲဝင်ပြီး မြောလိုက်သွားဘို့ ခပ်ကွင်းပြင်နေတဲ့ အချို့ သော တိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်တွေ၊ အဖွဲ့ အစည်း တွေ ကို အခုအချိန်မှာ ကျောက်ဖန်းယောင်ဝေသာ မြင်လိုက်မိရင် ဘယ်လောက်များ ရင်ကွဲ ရှာပါလိမ့်မလဲ။

မြန်မာနိုင်ငံက စစ်အာဏာရှင်တွေဟာ အပေါ်ယံမှာ ရွှေမှုံ ကြ၊ အတွင်းမှာ ပုပ်ပျက်ဆွေးမြေ့ နေတဲ့ စနစ်တရပ်ကို တည်ဆောက်ပြီး ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်တတ်သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် စစ်တပ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီကို တည်ထောင်ခဲ့တာတွေ၊ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် အတုဖြစ်တဲ့ အညမည အတွေး အခေါ်ကို ပြန့် ပြူးခဲ့တာတွေ၊ ၁၉၇၄ ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲအတည် ပြုခဲ့တာတွေ ဟာ စနစ်တရပ်ကို တည်ထောင် ဖန်တည်းပြီး အုပ်ချုပ်ခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ချုပ်ပတ်အိုးထဲ ကျသွားတဲ့ ဘယ်ဟင်းရွက်မဆို ချဉ်သွားသလို အဲဒီ စနစ်ထဲကို ရောက်သွားခဲ့ရင် ဘယ်သူမဆို စနစ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း အဖြစ်နဲ့ အလုပ်အကြွေးပြုခဲ့ရတာချည်းပါဘဲ။ အဲဒီတုန်းက ကျင့်သုံးခဲ့တာက ဆိုရှယ်လစ် ဆိုင်းဘုတ် တပ်ထားတဲ့ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ပါ။ အဲဒီ စနစ်ထဲ မြောလိုက် ပြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလုပ်ရင်း တိုင်းပြည်ကောင်းအောင် ကြိုးစားသွားမယ် ဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ဆရာကြီး အတော်များများဟာ စနစ်ဆိုးကို အထောက်အကူ ပြုပေးတဲ့ အခန်းကဏ္ဍ ကပြအသုံးတော်ခံခွင့် ရသွားခဲ့ကြတယ်။ ချုပ်ပတ်အိုးထဲ သက်ဆင်းခဲ့ရ တဲ့ ဘဝ ကို ရောက်သွားခဲ့ကြရတယ်။

အခုလဲ နအဖ က ဒီမိုကရေစီ ဆိုင်းဘုတ်တပ်ထားပြီး စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရာသက်ပန် ကျင့်သုံးနိုင် ဘို့ ၂၀၀၈ ခုနှစ် နာဂစ် ဖွဲ့ စည်းပုံကို ဗဟိုပြုလို့ နောက်ထပ်စနစ်တရပ်ကို ဖန်တည်းတည်ထောင်ဘို့ ကြိုးစားနေပြန်ပါပြီ။ ဒီ စနစ်ဟာ ပိုပြီး ပုပ်ဟောင်နံ့စေတဲ့ ချုပ်ပတ် အိုးကြီးနဲ့ အလားသဏ္ဍာန် တူပါတယ်။ အဲဒီ ချုပ်ပတ်အိုးထဲ ခုန်ဆင်းပြီး ကဇော်သမားတွေနဲ့ အတူ ချုပ်ပတ်ရည်ကို သွားသောက်မယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ်ပါ ချဉ်သွားဖို့ သာ ရှိပါတယ်။ တကယ်တော့ ချုပ်ပတ်အိုးရဲ့ အပြင်မှာ မားမားရပ်၊ တုတ်ကြီးကြီးကိုင်ပြီး အဲဒီ ချုပ်ပတ်အိုးကြီးကို အားကုန်ရိုက်ခွဲဘို့ သာ ရှိပါတယ်။

စနစ်ရဲ့ အတွင်းပိုင်းကနေဝင်တိုက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ နအဖရဲ့ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲမှာ နိုင်ငံရေး ပါတီထောင်ပြီး ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အဖွဲ့ အစည်းတွေ စဉ်းစားခွင့်ရအောင် လက်ရှိထိုင်း လွှတ်တော် အတွေ့ အကြုံနဲ့ နိုင်းယှဉ်တင်ပြပါရစေ။ ထိုင်းနိုင်ငံ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ က လွှတ်တော် အမတ်တဦးဟာ အမတ်အဖြစ်ကနေ စွန့် လွှတ်လာခဲ့ပြီး ထိုင်းအစိုးရ ဌာနချုပ်ရုံးကိုသိမ်း၊ ထိုင်းအစိုးရကို အဆက်မပြတ်ဆန္ဒပြနေတဲ့ ချမ်မလောင်းခေါင်းဆောင်တဲ့ လူထု ဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု နဲ့ လုံးဝပူးပေါင်းသွားပါတယ်။ သူ ဘာကြောင့် ဒီလို လုပ်ရ တယ် ဆိုတဲ့ အပေါ် ရှင်းပြချက်ကို လေ့လာကြည့်ပါ။ ထိုင်းလွှတ်တော်ထဲမှာ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဆမတ်ဦးဆောင်ခဲ့တဲ့ ပြည်သူ့ စွမ်းအားပါတီ နဲ့ အခြားမဟာမိတ် နိုင်ငံရေးပါတီတွေ ပေါင်းလိုက်ရင် အမတ်ဦးရေ စုစုပေါင်းရဲ့ ငါးပုံ သုံးပုံ ရှိ နေသတဲ့။ ဒီ အမတ်တွေရဲ့ အများစုကြီးဟာ မဲဝယ်ပြီး ရွေးကောက်ခံရသူတွေ ဖြစ်သတဲ့။ သည်လူတွေက ဦးဆောင်ပြီး အစိုးရဖွဲ့ ထားတာဖြစ်သတဲ့။ လွှတ်တော်ထဲမှာ အတိုက်အခံ ဒီမိုကရက်ပါတီက ငါးပုံနှစ်ပုံရှိနေသတဲ့။ ဒါပေမယ့် တခုခု အရေးကြီးတာကို ဆုံးဖြတ်တဲ့ အခါတိုင်းမှာ မဲဝယ်ပြီး ရွေးကောက်ခံရတဲ့ နည်းနဲ့ အာဏာယူထားတဲ့ အမတ်တွေက အများစု နေရာယူထားတာကြောင့် စနစ်ကြီးကို ပြောင်းဖို့ ဘာမှ လုပ်လို့ မရဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် လူထုဒီမိုကရေစီ တပ် ပေါင်းစု နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ဒီ စနစ်ကြီးလုံးဝပြောင်းအောင် တိုက်ပွဲ ဝင်ရတာ ဖြစ်သတဲ့။ သည်လို ရှင်းပြခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအပေါ် အခြေခံပြီး တည်ဆောက်ထားတဲ့ နိုင်ငံရေးစနစ် အောက်မှာ နိုင်ငံရေးပါတီထောင်၊ ရွေးကောက်ပွဲဝင်၊ လွှတ်တော်ထဲမှာ အမတ်အဖြစ်နဲ့ စနစ်ပြောင်းဖို့ ကြိုးစားတယ် ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ် ရှိပါသေးတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေထဲမှာ လူထုတွေ လွတ်လပ်စွာ စုဝေးခွင့် အပါအဝင် အခြေခံအခွင့်အရေး အတော်များများကို အာမခံချက်ပေးထားတယ်။ လူထုတွေရဲ့ အခြေခံအခွင့် အရေးတွေကို မထိပါးဖို့ ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ကိုင်ပြီး လွှတ်တော်ထဲမှာ ဆွေးနွေးခွင့်ရတယ်။ နအဖ ရဲ့ ၂၀၀၈ နာဂစ် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာတော့ အခွင့်အရေးမှန်သမျှကို ကျင့်သုံးလို့ မရတော့အောင်ကို ကန့် သတ်ချက်ကြီး ကြီး တွေနဲ့ ထိမ်းချုပ်ထားတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့ စည်းပုံမှာ တရားစီရင်ရေးလွတ်လပ်ခွင့်ကို အပြည့်အဝ အာမခံချက် ပေးထားတာကြောင့် လူထုတွေက တရားစီရင်ရေး ယန္တရားကိုအားကိုးပြီး ကိုယ့်အခွင့်အရေးကိုယ် ကာကွယ် တိုက်ပွဲ ဝင်နိုင်တယ်။ နအဖ ရဲ့ ဖွဲ့ စည်းပုံ မှာတော့ တရားစီရင်ရေး တခုလုံးကို အုပ်ချုပ်ရေးအောက်မှာ ထားရှိတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဘာတခုမှ အားကိုးလို့ ရ နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ရှမ်းပြည် ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ဖွဲ့ စည်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ ဦးခွန်ထွန်းဦးခေါင်းဆောင်တဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်တွေကို ထောင်ဒဏ် ၇၅ နှစ်ကနေ ၁၀၆ နှစ် အထိချမှတ်ပြီး နအဖ အကြိုက်လိုက်လုပ် ပေးခဲ့တဲ့ တရားစီရင်ရေး ရဲ့ အခြေအနေဟာ ၂၀၀၈ ခုနှစ် နာဂစ် ဖွဲ့ စည်းပုံကို အတည်ပြု ကျင့်သုံးသွားမယ် ဆိုရင် ပို ဆိုးလာဖို့ သာရှိပြီးကောင်းဖို့ နည်းနည်းကလေးမျှမရှိနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် နအဖရဲ့ စနစ်အတိုင်းမြှောက်လိုက်ပြီး နိုင်ငံရေး ပါတီ ထောင် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်သွားလို့ ကတော့ တိုင်းရင်းသား အခွင့်အရေးဆိုတာ ဝေလာဝေး ဖြစ်မှာပါဘဲ။

ရှမ်းအမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီး ကျောက်ဖန်းယောင်ဝေရဲ့ ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေး ရွာကလေး ဥပမာ နဲ့ ပြောရရင် ကိုယ့်ခြံဝင်းကလေး၊ ကိုယ့်အိမ်ကလေး နဲ့ ပြည်ထောင်စု ရွာကလေးထဲမှာ နေခြင်ကြတာက တိုင်းရင်းသား တွေရဲ့ ဆန္ဒပါ။ နအဖရဲ့ ဖွဲ့ စည်းပုံအရ ကိုယ့်အိမ်ကလေးပေါ်မှာ ဘယ်ကလာမယ်မှန်း မသိတဲ့ စစ်ဗိုလ် တစု ကို အိမ်ဦးခန်းမှာ တင်ကြွေးထားရတော့မှာဖြစ်တယ်။ ဒီ စစ်ဗိုလ်တွေက ကိုယ့်သမီးပျိုကို မုဒိမ်းကျင့်ဖို့ ကြိုးစား တာကို လက်ပိုက်ကြည့်နေရတော့မယ့် အနေအထားဖြစ်တယ်။ ဒီလို ရာဇဝတ်မှုတွေ မတရားမှုတွေ ကျူးလွန်တဲ့ နေရာမှာ အမိန့် ပေးတာဝန်ခံထားတဲ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှု အာဏာပိုင် သမတ ကို ဘယ်တရားရုံးမှာမှ တရားစွဲ ခွင့် မရှိစေရဘူး လို့ နအဖ ဖွဲ့ စည်းပုံ ပုဒ်မ ၂၁၅ မှာ အတိအလင်း ပြဌာန်းထားပြန်ပါတယ်။ သည်လို ဖွဲ့ စည်းပုံမျိုးနဲ့ တိုင်းရင်းသား အခွင့်အရေးတွေကို ကာကွယ်ပြဌာန်းနိုင်ဖို့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တာလားလို့ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့ အစည်းမှန်သမျှကို မေးရမှာ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း တင်ပြရင်း နိဂုံးချုပ်ပါရစေ။